

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

18. Dies Octob. Magnam rem puta, unum hominem agere: præter sapientem autem, nemo unum agit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Octob.

cupiscibilis. Attribuimus Filio veritatem, & ad hanc tendit vis rationalis. Attribuimus Potentiam, Majestatem, & gloriam, & ad hæc tendit vis irascibilis. Oportet igitur, ut his viribus satiatis, per conjunctionem cujuslibet cum suo supremo appetibili, anima rationalis totaliter satiatur, quietetur, & stabiliatur. Quid igitur tibi est in cælo, & in terra, cum in illis nihil sit quod te satiet, præter unum, qui in principio creavit cælum & terram? Quid est desiderium? Voluntatis hiatus: Voluntas itaque dum aliquid optat, ad aliquid hiat. Multa, & magna pollicetur, ut impleat magnum cordis hiatus Mundus, vasto promissor hiatu. Sed quia non potest, congestis omnibus quæ possidet bonis, in hunc immensum hiatus, idè cor novis jugiter inhiat, quia nihil adhuc satiat. Adhuc hiante ore clamat, post omnia, (a) *Affer, Affer.* Quando tandem satietur? Respondet David: [b] *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.* Quando dicet: sufficit? Audi ex Philippo. [c] *Domine ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.* Vis ergo sapere? Nihil facilius.

Gaudia vera petas, quæ numquam terminat ætas.

18. DIES OCTOB.

Magnam rem puta, unum hominem agere: præter sapientem autem, nemo unum agit. *Seneca Ep. 121.*

Unum I.
esse oportet.

Superest adhuc ad felicitatem Voluntas, unum, ut sataget esse una. Nisi sit una, nunquam in uno quiescet Deo. Habeat licet Anima Triplicem facultatem, Memoriam, Intellectum, Voluntatem, hæc tamen facultas triplex, debet esse simplex. Hæc creata trinitas, debet esse ut increata unitas. Docebit te hæc unitas, ex SS. Patribus

non

[a] *Prov. 30. 15.* [b] *Psal. 16. 25.* [c] *Joan. 14. 8.*

non unus. Primus sic Ambrosius. (a) Et tu ergo ad similitudinem Domini, unus esto, non hodie sobrius, cras ebriosus; hodie pacificus, cras litigiosus. Esto sicut imago in didrachma immutabilis, eundem habitum servans quotidie. Vide stantem in sua basi effigiem Jovis, vni cras, redi perendie, & si velis post annum, & infra, eadem erit semper statura Jovis, non hodie Jovis, cras Mercurii, perendie Æsculapii. Sit in corpore tua anima, sicut in basi marmorea statua. Non referat faciem hodie ridentis, cras flentis, hac hora lenocinantis, sequenti minitantis: nunc amantis, statim odientis. Monet imò mover, qui prius ut sis unus, Ambrosius. Vetus dictum est. (b) Assuesce unus esse: ut vita tua quandam picturam exprimat, eandem servans semper imaginem, quam acceperit. Quomodo potest unus esse, qui nunc iracundiâ inflammatur, nunc indignatione gravi exestuat, nunc vultu excandescit, nunc pallore immutatur, per momenta varius, & discolor? Homo inconstans, qui non est unus, tot habet varias affectiones in vitâ, quot pavo colores in caudâ. Ut hic est discolor in plumis, sic & hic est discolor in actis.

II. Ut sis unus, eundem semper serva vitæ renorem, nec mentem in varia deduces, diversisque affectionibus discerpi permittas. Ut sis coram Deo, imò & hominibus, magnus, esto unus: & rem magnam puta unum hominem agere: alioquin agis actum nisi agas unum. Illud enim est proprium sapientis. Quia sapiens est qui nescit numerum, unum se stabiliens ubique: licet minus sit unus, quàm plura: tamen plus est esse unum, quàm multos. Magnitudo

(a) L. I. Epist. I. (b) l. IO. Epist. 81.

do viri unitate constat. Magnus est qui non est multus, non varius. Fuit ille sensus Pythagoricorum; Unitatem spectare ad bonum, ad malum diversitatem. Satis multa facit, qui semper eadem. Docet Christus inter omnia, tantum unum esse necessarium. Quod illud est unum? ut sis unus. Talis eris si super omnia diligas unum Deum. Assequitur nulla, qui sequitur cuncta. Id sis hodie, quod bene heri; id cras, quod hodie. Deo id est, non modò proprium, qui summum, semper id esse, quod est. Istam tesseram Divinitatis usurpat vir sapiens: qui semper inter inæqualia, est sibi æqualis, inter dissimilia sui similis, inter varia non varius, inter diversa idem, inter omnia unus. Non est periti artificis, opera caduca facere; sed fundata, stabilia, æterna. Magnum pretium dat rebus diuturnitas: sic & homini Unitas. Vitrum si soliditate æquaret aurum, pretio superaret. Sæpè preriosius, quod in rebus est, tempus est. Antiqua opera antiquius habentur, ob temporis quo perstiterunt diuturnitatem. Dignitas est durasse, erit & posse durare, nec facile infringi.

III. Integros animos reddit constantiæ Virtus. Et ipsa sine frustris est integra, sine partibus tota, sine numero una; est res vitæ, non horæ, non diei, quæ cum sole occidit, & cum sole oriatur; interdiu, & noctu, ubique & locorum, & temporum amanda, quæ adhuc in exitu inchoat: res perpetui initii est, ne offendat finem. Nulla dies sine linea, quânto magis sine puncto? Ego mallem, nulla hora, nullum punctum, sine virtute. Idem velle, idem nolle, est sacramentum sapientiæ: nec enim nisi ad re-
tum

Etum, unitas voti reperitur. Vitium in varia se dil-
pergit, nunquam in unum se colligit. Hoc pessimum
malum habemus, mutare mala, variare vitia, non
ponere cupiditates, sed transponere: alioquin vel vi-
rii radio, citius boni essemus. Aegrè unum reperies,
qui verè unus sit, & non variis affectibus, quibus in-
dulget, varios non referat. Præclare Origines ad il-
la verba, [a] *Fuit vir unus.* Hoc, inquit, pertinet ad
laudem Iusti, quod dicitur *vir unus*, Nos, qui adhuc pec-
catores sumus, non possumus illum titulum laudis acquirere:
quia unusquisque nostrum non est unus, sed multi. Invenit
namque alicujus vultum nunc irati, nunc iterum tristi,
paulò post iterum gaudentis, & iterum turbati, & rursus
sum levis: vides quomodo ille qui putatur unus esse, non est
unus: sed tot personæ in eo videntur esse, quot mores? Fies
unus, nixus, ut fulcro, uno Deo: Fies mutabilis,
adhærens mutabilibus. Accipe nunc sapiendi metho-
dum.

Qui sapit, hic spernet, quidquid mutabile cernit.

19. DIES OCTOBRIS.

Quocunque tempore non cogitaveris Deum, puta
tempus illud amissum. *Cæsarius Monit. 2. cap. 3.*

Dei præ- I.
sentia.

Magna est jactura temporis, sed
maxima dum non es memor Nu-
minis. Amissum scias omne tem-
pus, quo non occurrerit animo tuo Deus. Quomodo
potes oblivisci Dei, qui semper meminit tui? & sic me-
minit, quasi aliquorū omnium immemor, solus esses, de
quo solo possit meminisse. Gaudet rusticus si intelli-
gat

(a) I. Reg. I. I.